

si pōt de laborib; alijs intelligi
 ut si q̄s nō intencōe ofsp̄rādi
 alias ut forte de ābulādo trāsir;
 ī die festo p vineā suā aut agrz
 ⁊ trāsēdo putget modicū qđ
 p incur ā manleat purgādū. ā
 reparet modicū de sepe q̄ in ali
 qua parte rupta aut inclinata
 fuit. aut iuxta vites eigat vnū
 palum vel duos incliatos. aut
 aliud puum faciat qđ sic trāse
 undo occurrat faciendum. lxx
 will. **T**ercio querer; quis
 vtrū xp̄ianus toto die festiuo
 obligatus sit habere aim recol
 lectū ⁊ se exercere in sup̄ nōtis
 nouē exercitijs. **R.** q̄ licet illud
 ess; bonū nō tñ ē hō ad hoc ob
 ligatus virtute illius precepti
 ymo in multis casib; pōt se oc
 cupare exercitio operū exteriō
 rū eū a talibus distrahentiū ut
 cū necitas vrg; aut pietas sua
 suadet. ymo dicunt aliq̄ docto
 res ut cācellari; modern; q̄ in
 die festo pōt hō assumere sibi
 aliquā recreacōe; spatiū vel so
 laciū dūmō hoc sit sibi hōestū
 ⁊ talit̄ fiat ut non cōmittantur
 illa pccāp que offenditur deus
 ⁊ potissime mōēlia ut sūt ebrie
 tates. piuria. rixe. desideria car
 nalia. vrba. opera aut carniā
 luxurie ⁊ cetēa similia que in di
 ebus festis sūt duplita peccata
Idem de choreis. ille vtro auto
 ritates factozum que sonāt q̄

in diebus festis nihil nisi oracō.
 m̄ aut deo aut huiusmōi vacan
 dum sit ut dicit alexan. de hal.
 in suo. iij. intelligēde sunt q̄ ni
 hil cōnriūm vacationi dīmorū
 ā quod huiusmōi vacacōe; im
 pōiat agēdū ē ut sūt opa serui
 lia phibita vbi non necitas vrg
 get nec suad; vtilitas. vñ t hō.
 di. m. iij. di. xxxii. q̄ lic; non te
 neatur hō toto die festo orare ⁊
 oib; hōis tenetur tñ se toto die
 obseruare pdoneū ad orandū. Et
 addit ibidē q̄ act; n̄rimonia
 lis lic; careat culpa tñ q̄ rācōe;
 dep̄mit pp̄ carnalē delectacōe; ⁊
 hoie; ad spūalia tēdere non si
 mit. deo in dieb; festis ⁊ alijs i
 q̄b; ē p̄cipue spūalibus vacā
 dum non lic; p̄tere diugale de
 bitū. Exēplū vide paulo supra
 greg. dyalogoz p̄nti p̄cepto
 .c. i. f.

Capitulum Tertium

Tercio ad hoc manda
 tū memēto ut diē sab
 bati sanctifices reduci
 tur reuerencia et sanctificatio
 septem sacramētozum noui te
 stamenti. Sic enim sanctifican
 tur tempus ⁊ locus. ita sancti
 ficari debent septem sacramen
 ta de quibus in sequentibus di
 cetur latius q̄tum ad ea q̄ sunt
 necessaria. **U**bi p̄mo nōnd; a
 q̄ scō; hugo. de factō victore

Tertū

Preceptum

et magis di. i. iij. **S**acramēta
sūt instituta ppter vulneā pec
catorū sanāda. Est enim ecclia
velut apotheca vel domus pru
dentissimi medici extra oēs infir
mitates antea ta sufficiētia oti
nēs. vbi infirmus est peccator. me
dicus est xp̄s. minister medi
ci est sacerdos. antidotū ē vir
tus sacramentoz. sed vasa anti
doti sūt sensibiles for̄ me. vij. sa
cramentoz. **S**ecūdo nōndū
q̄ tm̄ septem sūt sacmēta no
ue legis. q̄ sc̄d̄; thō. septē sūt
vulnera quib⁹ ḡuit hic infir
matur. tria sunt peccā. q̄tuor
sunt p̄nosē occasiōes peccōz
a segle. **P**rimū malū est peccm̄
origmale extra qd̄ ē baptism⁹
Secūdū est veniale peccatū
extra qd̄ ē appropate institutū
oleū extreme vntiōis. **T**ertū
est mortale peccm̄ extra qd̄ ē pe
nitētia. **Q**uartū est infirmitas
ad bonū contra qd̄ est oñitio
Qintū est ignorantia verozū
cōtra quod est ordo. q̄ ordia
tus debet esse doctus ut possit
docere. **S**extū ē concupiscētia
effrenis. cōtra qd̄ est m̄rimoi
um. **S**eptimū est affectio ad
terrena et caduca cū tepore. vlt
to r̄pore inordinato cōn̄ quod
ē eucaristia. vbi visibiliter deū
vidēdo ad invisibilia capi et ac
cedi inuitamur. **T**ercō nōn
dum q̄ septē sacramēta eoz

Capitulum

Tertū

efficaciā et virtutē habēt a di
uī diuīmode. **P**rio a dō p̄n
cipaliter q̄ de⁹ solus gr̄tiam
creat et peccm̄ dimittit. **S**ecūdo
a passiōe xp̄i tanq̄ a causa me
ritoria nā xp̄s in p̄mo instan
ti sue ocep̄ōis se p̄ri obtulit
p̄ r̄dēp̄cōe geneis humani q̄
oblatiō osumata fuit i cruce. q̄
oblatiō q̄ ex sūma caritate p
cessit et a sūmo nobilissimo fi
lio di. ido acceptissima patri
fuit. **E**t ad illud loquitur b̄t̄s
aug⁹. xxij. de ci. dei. circa p̄n̄ci
piū vbi d̄ic̄. de xp̄i latere fluxit
se septem sacramēta hui⁹ aut
passiōis meitū hodie ē in ac
cep̄cōe p̄ris et cōmūicatur v
lētī sacramētū aliquod recipere.
lex enī d̄imitatis est sc̄d̄; an
sel. **C**uz de⁹ hō q̄ p̄ nullo peccō
cū sit infirmū malū de⁹ placai
vult nisi sibi offeratur mai⁹ bo
num q̄ peccm̄ malū ē. et hoc fit
q̄n̄ p̄ri xp̄s pass⁹ offert. illud
vidēz velle ap̄lus rō. v. vbi ha
būdant d̄lictū sup̄ habūda
ut et gr̄a. vñ ec̄. i. passiōe xp̄i
oīa sacramēta p̄sentata fuerūt
Baptism⁹ in aqua lateris. **E**
ucaristia in sāguīne lateris. **C**ōfir
macō in aggressu terribilissīe
mortis. **P**enitētia in lacrimis. **O**
z q̄ fuit hostia et sacerdos. **M**a
trimoniū in generaciōe filioz
ecclie p̄apezōez lateris. **V**ntiō
extrema in effusiōe sāguinis

Tertū

Preceptum

romana ecclia ē ista **E**go bap-
tizo te in noie p̄ris ⁊ filij ⁊ spi-
ritu sancti. **E**t habetur extra
de bap̄tismo ⁊ ei⁹ effectu: **S**i
q̄s **E**t p̄mittit̄ p̄p̄riū nomē
vic; ioh; vel kateria de ritu ro-
mane ecclie **S**i p̄cedētia om̄ia
nō sūt de necitate sacramenti.
amē v̄o nō ē de necitate bap-
tismi nec de essentia sacramēti
nec de necitate p̄cepti nisi vbi
consuetudo p̄ticularis hoc habet.
q̄ v̄lis consuetudo hoc nō habet.
nec ē de for̄ xp̄i. lic; li. ego sit
de necitate nō sacramēti. h̄ p̄-
cepti ecclie v̄lis. in li bap̄tiso ei
p̄ma p̄sona intelligitur. ⁊ est
semp̄ regula iuris q̄ mutacio
quocūq; modo fiat i for̄ ecclia
st̄ica sacramētoꝝ obligat ad
p̄c̄m nisi ex impotentia vel ex
necitate fiat **E**t consuetudo ecclie
ligat ut statutum **S**icut ⁊ cō-
suetudo p̄p̄li ligat ut lex **Q**uis
aut̄ scire teneatur h̄c formā
dicit **p̄. pa. i. iii. di. v. formā**
bap̄tismi forte nō oēs scire te-
neatur nisi quibus incūbit ex
offitio ut cuātus vel obstetrix
cui sepe incūbit **E**t nō solū pos-
sunt seculares in casu necitatis
bap̄tizare h̄ debēt q̄ si non oc-
currēs morti corp̄is cū posses-
esses res mortis. sic multo ma-
gis si non succurra; morti aie
v̄nde si hoies appetunt diuici-
as corporales ut dent elemofi

Capitulum

Tertū

nas. cur nō appeterēt plus di-
uitias sp̄uales vic; sc̄ia; ut dēt
sp̄iū elemofinas que maiores
sūt. **A**dūendum t̄n q̄ si non
sit periculū de tardacōe bap̄ti-
sadi deb; quis expectare p̄ do-
neū minist̄ q̄ solus sacerdos
h̄; ex offitio bap̄tizare nec al-
teri lic; n̄ i necitate. t̄n q̄ncūq;
sua cōsciētia dictabit ei q̄ puer
est in periculo moriēdi ante q̄
v̄niat potēs ⁊ volēs ⁊ debēs
bap̄tizare ip̄e non solū pot̄. h̄
eciā debet eū bap̄tizare si sciat
formam bap̄tismi ⁊ simplices
debēt querere a fr̄atis an bene
bap̄tizauerit vel an debitā for-
mā sciant. i periculo eciā si solū
man⁹ vel aliud mēbrū nascit̄
bap̄tizandum est sc̄dm th̄o. ⁊
plures alios. ⁊ sc̄dm sco. i cimi-
t̄io sepl̄iēdū hec ille. **T**er-
cio bap̄tizas debet attendere
ut simul sit ablucio in aqua ⁊
forme placō. v̄nde dicit̄. **aug⁹.**
super **loh. om̄. f. viii.** **A**ccedat
v̄rbū ad elemētum ⁊ sit sac̄-
mētum nō aut̄ accedit rite sal-
tē nisi fiat simultas talis q̄
declarat sco. dices **R**oluit xp̄s
nos obligare ad tā subtilē
simultatē quā vix hō poss; p̄ci-
pere vel seruare. siue enī sacer-
dos pri⁹ immergat vna imer-
sione vbi mortis est ter merge-
re. ⁊ postea incipiat v̄ba cū
secūda immerfione. siue pri⁹

icipiat verba et dicat. ego baptizo te immergat aut aspergat in casu cum verbis sequentibus sufficiens est similitudo dummodo tamen prolatione non finiatur ante inceptioem abluciois. nec ablucio ante inceptioem prolationis. Quarto quisque baptisatus in se et in suis omnino meditari debet quid promiserit patri pro eo ac si met baptisatus promississet vicem resistere dyabolo et populo eius. Et licet illud non sit proprie votum quod est de necessariis. Certum tamen est baptisatum graviter peccare quod non baptisatum ceteris paribus. **Q**uinto videndum est ut leuans non sit moechus. Item ut non sit consanguineus vel affinis. ut dicetur de consuetudine. ite ut sit vnus nisi consuetudo obstet. Ex promissis omnibus patet quod baptismus constituit christianum ut familie christi ascribatur ut dei filius adoptiuus sit. si pro consuetudine militibus christi ascribitur.:

Capitulum iiii.
precepti iiii.

Secundum sacramentum est consuetudine. cuius fructus sunt tres principales. Primus quod caracter spiritualis anime ibi imprimitur. **H**anc est quod consuetudine est sacramentum quo homo deputatur ad aliquod sacrum puta ad consuetudine; hanc est ostentat eius de consuetudine

una in fronte recipitur hoc sacramentum per impressionem signi crucis episcopus dicente. signo te signo crucis ne erubescas christum crucifixum confiteri verbo et opere. unde thomas dicit. quod christianorum duplex est pugna spiritualis. una quod quis pugnat contra impediens salutem suam pro suis et hoc omnibus indicatur. sed ad hoc non datur sacramentum confirmationis. sed ad sistendum fortiter in pugna. qua quis nomen christi impugnat et ut inuictus christi confessor permaneat. Et huic pugne non omnes exponuntur. nam quouscunque baptisatus et creditus sit confiteri hanc quando confessio ab eo expetitur non tamen est cuiuscunque se libere exponere sed tamen confirmati. Et hoc patet in apostolis in quibus hoc sacramentum inicium superhit quod ante aduentum spiritus sancti confirmationis eos erant fores clausae cenaculi propter metum iudeorum postea vero repleti spiritu sancto ceperunt cum fiducia loqui et publice verbum dei predicare. Etiam christus expressius ait. Sedete in ciuitate donec induamini virtute ex alto. **Luce. vii. mo.** Sic etiam videmus quod qui ad mundi militiam eliguntur eis imprimitur aliquod signum permanens ut aureum balteum vel simile. Et olim cautio brachium talium signabatur ad dextram aliorum. Et etiam in bello